

La Veu de Catalunya

5 cent.

ANY 1er. NÚM. 43

BARCELONA: DILLUNS 13 DE FEBRER DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS

Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes. ESPANYA. a ptes. trimestre

Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. 75 centims

Anuncis, esquelas, remittes y reclams, a preu convencional. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuaries fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinalada.

Anuncis del dia

Santa de demà: Lo Beato Joan Baptista de la Concepció, confessor y fundador, y Santa Felicitat, verge y martir.

Quaranta hores: Continúan a la parroquia de Santa Maria del Mar y a l'Església de Santa Teresa. S'oposa a dos quartes de sis del matí y se reserva a las set de la tarde. Demà continúan a las mateixes esglésies.

Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Deu de la Victoria, a Sant Francesc de Paula, ó en lo Palau. Demà a la Mare de Deu dels Dolors, a Sant Cugat, a la Mare de Deu de Guadalupe en lo Pl. de la Divina Pastora en sa església (Elsaur).

La Missa d'avuy: Es de Sant Marcell, Papa y martir. —La de demà del Beato Joan B. de la Concepció.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^{re} E. Lozano.— 12 febrer

Hores d'observació: 9 matí; 3 de la tarde. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 753.04; 754.02. — Temperatures: Màxima: 33.5 sol; 16.5 ombra. Mínima: red.; 4.2 ombra. — Termòmetre tipo: 14.2; 18.2. — Pluja en 24 hores: 0.00. — Aigua evaporada en 24 hores: 2.63; 2.14. — Granu d'humitat: 60.4; 41.0. — Vents: Direcció: NO. NNO. Velocitat per 1ra 3.3; 4.2. — Estat del cel: Serenat.

—Nivell: Classe: Cum. — Cantitat: 0.2; 0.0.

Sortida del Sol, 7 h. 1 m. — Posta, 5 h. 19 m. — Sortida de Lluna, 7 h. 49 m. — Posta, 8 h. 35 m.

ANTIGA "CASA ROMEU," DE DIBUJOS Y BRODATS

S'ha mudat del carrer de la Canuda, cantonada a la Rambla dels Estudis, al mateix carrer de la Canuda, número 6.

RECORTS Derrera carlinada per Marian Vayreda DE LA D'OLOT

Impressions personals sobre la darrera guerra carlina. Un volum, 10 rals, en totes les llibreries de Barcelona. Se remeten per correu certificats, enviant 3 pessetes a l'Administració d'aquest diari.

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns Rambla de Canaletas, 2

Queda oberta la negociació de tots los cupóns vensuts y obligacions amortizadas dels ferrocarrils de Tarragona a Barcelona y Fransa.

CONSTRUCCIONS SISTEMA "MONIER," DE CIMENT Y FERRO

CLAUDI DURÁN Ronda Sant Antoni, 9 (Societat en comandita) Telèfon en lo despatx, número 1853 y en los talleres, número 8203

Aquestes construccions que per sa duració, lleugeresa ó impermeabilitat no tenen rival, se recomanen, molt especialment als senyors enginyers y fabricants, pera substituir ab ventatja y economia los dipòsits de zinc, plom ó ferro en sas diverses aplicacions industrials, y als Ajuntaments y agricultors pera'ls dipòsits de gran capacitat, en substitució dels fabricats ab mamposteria y rajoles destinats al abastiment d'aigües de las poblacions y pera regar los camps, empleantse ab éxit cada dia superior aquest sistema, en canonades de gran diàmetre ab diferents presions, pera conduccions y canalizacions d'aigua.

Constituïm una especialitat de la casa, la construcció de safreigs transportables, banyeras, nigueras, serpentins, etc., molt econòmics y forts.

ACABA DE SORTIR RIGOLF Llegenda pirenenca per Manel Urgellés Depares 10 rals tomo, en las principals llibreries

MOTORS DE GAS

usats, bons y baratos, se'n venen desde mitj cavall de força, fins a 15 cavalls. La persona que'n necessiti algun pot dirigir-se a F. P. CARRER DIPUTACIÓ, 218, 1.º

Malalties orinarias

Se curan ab los Confitos Napolitans. Capse, 2 pessetas. També s'hi troban Polvos pera las llagas, sense mal olor. Capse 1'50 ptes.

BRIANS. Se curan ab l'Extracorp antihérpetic de Nauch. 3 pessetas. Farmacia Plana del Padró, cantonada carrer Botella.

DE FORA CASA

Narracions de viatge. — Preu, 3 pessetas

LA OBRA DEL EXCURSIONISME

Discurs. — Preu 0'50

per Joaquim Cabot y Rovira

De venda en las principals llibreries

Una mica de llibertat!

Trista missió la que hem anat fent pel món! Arreu, en las nacions que nos havien sigut germanes, s'alsen monuments d'odi, recorts d'esclavitud, glorificacions de victimas patrióticas!

Quin album més lúgubre se podria fer desde la font commemorativa dels comtes d'Egmont y d'Horn a Bruselas y del monument d'en Santa Aldegonda a Amboise, y a América desde'ls de Guatimozin, de Bolívar fins als projectats a Maceo y Rísal!

Y quina ensenyansa, si aquí fos possible aprendre ab la experiència!

No eram pas pobles d'interessos ni efectes enconstrats; eram pobles germans ab uns, altres eran fills de la nostra sang, y altres los hi haviam dut civilisació y creences, eran afillats respectuosos... No volian pas més, tots ells, que ésser individus lliurement units d'una mateixa familia. Llegim, sino, los començaments de las sevas insurreccions escrites per ells mateixos en sas respectives historias. L'afany de despotich domini y d'exploació nos ho ha fet perdre tot.

¡Ah! Si s'hagués seguit l'arroyo escurrit de llibertat que portaba, sobre tots los pobles conquistats ó units a ell lo poble català... este pueblo egoista...

No serian pas los anglo-saxons los amos de món are. Los pobles que conquistava ó se'n unian veneran lo recort de nostres reys; després de tants sigles, Valencia y Mallorca, consideran com pare de sas llibertats a Jaume I, Sicilia a Pere'l Gran, Nàpols a Alfons V, y los hi alsan monuments. Ben lliures eran y may voluntariament ni un intentat separarse de nosaltres.

Y encare parlan are desde Madrid: LIBERTAD, DERECHOS HUMANOS, CIVILIZACIÓN... May han sapigut lo que era, ni la unió tampoch... UNIDAD DE DOMINIO, aquest es lo tema de sempre.

Escoltem la nota sentida y trista del últim poble que se separa de nosaltres... «un pueblo de semi-salvajes».

Parla lo periódich insurrecte filipi La Independencia: «España vendiéndose por veinte millones de dollars! España que ha vivido con nosotros tres siglos, y que, al fin, nos ha dado una parte de su alma, no sabia que esos veinte millones y cuanto nosotros tuviéramos habríalo obtenido a cambio, o no ya de la independencia, sino de UN POCO DE LIBERTAD!»

Tots, tots los pobles que s'han separat de nosaltres, demanavan lo mateix: ¡Una mica de llibertat!

Y encare avuy, en tots los angles de Espanya; a Galicia, a Vasconia a Catalunya, sonlo mateix crit: ¡Una mica de llibertat!

El pobre burriquet

Aquella bestiola tenia un secret. Lo tenia fondo... fondo, bastava a mirari aquells ullassos negres pera compendre; y que devia ser alguna cosa molt trista, un sufriment enorme, d'aquells que omplan tota una vida... En el modo de mirar, en la caygada de las orellas, en tot ell se li veia. Y si may per may al sentir la cort de retorn del treball se permetia la francesilla de trotar un xich ab un trot curt y picadet, trayent foras de flaqueza, aviat la flaqueza de la forsa'l rendia, y liusant un gran sospir tornava a deixar caure las orellas, apretava'l coll y, ala, passa darrera, passa, sempre meditant.

No era pas una bestia orgullosa; semblava que tingüés conciencia de que era

al món pera rebre; no més que pera rebre y treballar... y resignadament s'ho prenía mentres tenia delit; quan l'acabava, abaixava'l coll, flayrava fortament alsant pels de la terra del voltant, ab molt compte vinculava primer un bras, després l'altre, fins a agenollarse, avançava un xich las potas y's deixava anar. Cert es que encare no havia acabat l'osbuech de satisfacció ab que la voluptat del descans. L'envalia, ja petavan sobre sas costellas las caricies d'un garret; pero tant se val, primer estirava un bras, lo posava en ferm, després l'altre, enarcava el llom, feya un esforç, y ¡upa! ja hi tornava a ser, com si res hagués estat. Y sempre ab aquelles orellas cayguadas, sempre ab aquella mirada tan fonda, que may mirava enlloch!

De la seva historia ningú en sabia més sino que'l varen portar al poble uns gitanos que varen passar. Allavors, ja feya anys, encare li llustrejava un xich aquell pel gris, encare no li costava gayre de doblegar las potas y fins el dia que'l moliner se'n va emprendre, al fer las provas pera la venda, va galopar ab tal ayre de despreocupació, que bitllo, bitllo, el bon home va pagar lo que li demanavan y se'l va emmenar. Y va semblar que s'ho hagués gastat tot el burriquet, ab aquella galopada de cinquanta passas. Va quedar tant abatut! El seguit tant de mala gana al moliner, camí del poble, deixant l'aulet ahont els gitanos acampavan, que'l moliner arriant endevant y ell endarrera, al tornar tirava més que una corda de guitarra. Y heus aquí una cosa, que ningú sabia may—en quedava moltes a cosas després en la vida, si aquella resistencia provenia del cansament de la galopada, ó si provenia de més fondo: dos voltas va girar el cap pera guaytar al aulet; al últim se va parar... Y llavors va veure el moliner que sortint de l'ombra del beseh la caravana dels gitanos s'allunyava carretera enllá, com si no més haguessin esperat desferse d'aquella bestiola, per entornarsen pel món.

Allí mateix li va perdre el respecte al moliner.

—Oixquey!

Ell res. Sempre ab el coll tombat, mirava al lluny ab aquella mirada de tristesa, flayrant a plé pulmó com si en aquell ayre hi respirés la darrera alenada dels gitanos que allà baix de tot s'anavan allunyant darrera un nuvolet de pols.

—Arri, t'he dit!... Llamp que't...

—Ah, sí? donchs ja veurás qui mana, ó can Ribot...

Y ab un parell de cops de vara, varen quedar entesos. El burriquet, apretant la cua a la galopada com pera parar els cops, va donar tres ó quatre passas de aquell trotet vergonyant; després torná al pas tranquil y ja no's va parar més, fins que varen arribar al molí. Allí va costar poblet y santas creus de ferlo entrar a la cort. No hi havia forma de lograrho; semblava que li tingüés repugnancia a enquirir-se a sota tenalt, quan moliner y molinera, suant com carreters, ja casi el tenian adins, tombava el cap, d'aquella mirada trista guaytava fondament la fresca verdor dels arbres que ombrejavan la bassa, guaytava mes enllá la ampla estesa dels camps que partia la llenca enrampada y blanquinosa de la carretera, guaytava el boyrés horitzó ahont negrejava la clapa del aulet dels gitanos, pegava estrebada y molinera y moliner anavan en orris.

L'endemá, quan a punta de dia el varen treure de la cort, ¡ab quina delicia se va espolsar! ¡ab quin delit se va espolsar l'ayre fresquet de la matinalada! Per un moment va creureh pel negre dels seus ulls un llampech d'alegria que's va auar fonent, fonent, fins a tornar-hi a deixar aquell fondo de tristesa, hont enmirallavan confosament trossos de cel, esquinços d'arbres y llenas boyrosas de paisatge estés.

May més se li torná a veure aquella ratxa d'alegria. Desde llavors va anar fent el seu fet, sempre ab aquell ayre de tristesa reposada, sempre ab aquell posat enigmàtic, rebent cada dos per tres las garrotadas del moliner, ab una mena de dignitat que s'imposava, y portant blat de cinch horas a la rodona al molí y farina del molí a cinch horas a la rodona, la pobre bestia's va anar gastant, gastant las orellas li queyan cada dia més, las potas se li tornavan

com de fusta, al cap d'uns quants anys a las pujadas el panteig el rendia, a las baixadas las camas li tremolavan, la vista li anava minvant tant que, encare no's podia veure el sol, ja no veyia ahont posava las potas. Y ell es anava aufrint tots aquets inconvenients del viure massa sempre tan resignat.

Peró vingué un dia d'estiu en que'l sol estobellava, y justament aquell dia havia d'anar a un poble de l'altre banda de la serra, a durhi sis sacas de farina. La molinera, per mor de tenir de buidar la bassa, no li va venir be de sortir fins a ben entrat el dia. Al comensar la costa devian ser las onze del matí; l'ayre bullia, als arbres ni una fulla hi tremolava y el cant de las cigalas s'esllanguia per tots cantons omplint de modorra els innombrables recóns d'aquellas soletats. Devia fer dugas horas que'l pobre burriquet pujava animat per las garrotadas ab que de tant en tant l'ajudava la molinera, quan de sotepe's pará... per sos ulls hi passá quelcom d'extrany com un ombra d'horror, un suor copiosissim lo inundá de cap a peus y va donar dugas passas do gayrell com si anés a caure... No va ser res... un cubrimet de cor...

Peró la molinera ho va veure y aquell vespre tot sopant va dirli al moliner:

—Creume, desfesten... si'n pots treure tres, sempre valdrán més que no's osos, desfesten, creume. Té mala pensa al toler...

Y per si ó per no, el moliner la va creure.

D'allavors comensá l'últim pas del martiri del pobre burriquet. D'Herodes a Pilat, de Ceca en Meca, va anar passant ab má en má, rodolant per tot el poble, y en un indret llaurant, en l'altre resclant, no hi hagué al últim un pam de terra de conreu, en tot aquell pla, ahont no hi hagués ell deixat un trosset de la seva vida. Y com més n'anava esmerçant d'aquellas deixalles de forsa que li quedavan, més rebia, com més l'edat la atropellava més hi ajudavan las garrotadas, y com si encare no's hi hagués prou, comensá de ferseli una nafra al llom, després un altre al costat y's varen anar estenent fins que quedá un llatter fet. Y no obstant de tot aquell esfondramet miserable, els ulls del burriquet se'n alsavan triomfants, aquella cosa, aquella mena de d'intenció resignada que sempre havia boyrejat al fons de las sevas ninas, s'anava fent més serena, més ampla, més fonda, semblava content d'anar fent la seva via, per més aspre que fos...

Un dematí, al veure entrar la claror del dia per las eslotras de la porta de la cort, va provar d'alsarse... y ja no va poder. El ferrer, que feya de menescal, a la primera ullada que li va donar, va fer el seu pronóstich: ¡ja ha begut oli! y sol se va anar morint dintre aquella cort estreta, lluny de tot, tranquil y resignat...

—El burriquet s'es mort!...

—Donchs que l'enterrin...

Y—on quedan moltes de cosas després en la vida—ningú va atinar may en pensar que hi devia haver al fons dels seus ullassos, negres y bondadosos, que devia ser ¡aquella cosa tant trista que li boyrejava sempre y que un colp mort s'esvahí, deixant-hi una altra cosa glaçada, seca, vidriosa, que repugnava de mirar.

CLAUDI PLANAS Y FONT.

Notas políticas

Quina pena!

Prenem El Tiempo de Madrid. Article de fondo; discussió de las habilitats d'en Sagasta per anar a las Cortes, de com presentar la aprovació del gran desastre, si será bill ó tractat, buscant ¡antecedents! fent combinació pera riures de sos contraris, pera atraure votes de pandillas, donant senadurias als castelans, fent equilibris dignes d'un secretari de poble pera sostenir-se uns quants mesos... en la immensa vergonya que li guardá la historia, ¡quina pena!

Segueix la discussió del Llibre roig. Perque tenim llibre roig com si fossim una nació ab diplomacia. ¡Quin farrago de fórmulas buydas y pretensiosas! ¡quina manera de parlar! Quanta fatuitat, imprevisió, ignorancia y lleugeresa en los terribles moments d'aquesta pau humilant! Ni una nota digna y seria en tanta desgracia.

LA BARCELONA DE L'ANTIGOR

ANTON CASANOVAS COL·LECCIÓ-CASELLAS

DISFRESSAS BARCELONINAS DE FI DE SIGLE.... PASSAT

Lo dibuixant Anton Casanovas y l'celebre pintor Flauger quasi se pot dir que son los únics artistes de la segona meitat del sigle XVIII que, en materia de dibuix, ens han deixat documents inédits, relatius a las costums, a la vida dels nostres basavis. Entre aquests documents, avuy pertanyents en sa quasi totalitat a la Col·lecció-Casellas, hi figura l'adunt ninot d'en Casanovas, que encare que lleugerissim, es curiós, interessant y fins de actualitat... retrospectiva, sobre tot en dias de Carnestoltes com son are.

Lo croquis en qüestió, reproduït a la meitat de la mida de l'original, representa dugas parellas habilitadas ab los trajos de disfressa que més deurián estilar-se entre els barcelonins a las darrerías del regnat de Carlos III, y alguns dels quals encare no han passat de moda en los Carnivals actuals. Un dels dos homes, el de la dreta, per exemple, va vestit de condé ab nas de carrió, com encare en corren per la Rambla. El de la esquerra va d'arlequí ab l'indispensable sabre de fusta, segons lo model de la farsa italiana que 'ls comediantes d'aquell país van, introduir en los teatres de tota Europa, y entre ells, com es natural, en la nostra 'Casa de las Comedias' que avuy no dihem el Príncipal. Las do-

nas, seguit la moda monstruosa d'aquell temps, portan pentinat alt de tres ó quatre pisos y l'infada falda de pollera, que encare que exagerada gracias a las circunstances carnavalescas, no deixava moltes vegades en temps normal d'arribar a pendre un vol de tres y de quatre canas.

Lo mateix per aquest dibuix com per molts altres deguts a l'Anton Casanovas, se ven ben be que si 'ls barcelonins havian sigut sempre aficionats a festas y saraus, a balls de mäscaras y a disfressas, potser may s'havien divertit tan com en la segona meitat del sigle darrer, quan, obert pels catalans lo mercat d'América, van reneixre l'industria y 'l comerç, y ab l'industria y 'l comerç la riquesa, y'l benestar material de Barcelona. Després de la miseria económica passada, aquella resurrecció industrial y mercantil va ser festejada pels barcelonins ab tota mena de solemnitats y gatzaros públics, demostrant de aquesta modo los nostros basavis y rebasavis que si eran aptes y ben aptes pera emprendre la vida agitada del treball modern, també eran bons y ben bons pera amensiar los maldcaps del negoci ab ratos d'esbarjo y quelcom més, quan se presentava la ocasió, que era ab bastanta freqüencia.

insignificante, y aquellos tocneros han po-

teado como soldados y esta mono trae de ca-

beras a los soberbios vencedores de España.

Errores disculpables, pasiones políticas... mejor será correr un piadoso velo sobre todo ello. Pero el señor Montero Rios, el más obligado a la discreción, lo mira ahora con nuevas presunciones, creyendo que las gentes disciplinadas no fracaso, poniendo en el dote de la prensa la tremenda cuenta de toda la desgracia.

Després venen los premis del Ajuntament de Madrid pel Carnaval. ¡Com si no passés res! Tres premis de bandera de plata para carrozas enmascaradas; tres de bibelot d'or y cristall para coches engalanados ó disfrazados; pera mäscaras de caball y de peu y en bicicleta y pera estudiantinas, y... ¡comparaes! Fins a setze.

Y, tot en una plana, acaba ab la investigació judicial dels grans abusos de la Diputació de Madrid, denunciats per en Moyron. Quadro complet.

¡Aquest Madrid, aquest Madrid! ¡quina pena! y ¡quina vergonya!

Tocan a penedir

A Espanya la premsa es una forsa poderosa, per la ignorancia del país. Parla'l diari, y pera la gent es com si donessin corda a las maquinetas que la majoria dels que fan part de la opinió publica portan en lo cervell.

Per a'tra part, los sacerdots de la premsa son de lo més graciós que s'ha vist. Hi ha'l gremi dels companys de sacerdoti que giran a las més petites oscilacions de la opinió publica i hi ha la colla que cambia solzament a las grans oscilacions del pensament dels innombrables.

Vegis lo que dir un dels més ilustres y patriótichs órganos del pensament del país, lo La Nacional, d'en Romero Robledo, desfestant ara ab la cua lo que feya avans ab lo cap, seguit lo pensament del immortal don Antoni Cánovas del Castillo:

«Si la premsa ha torcido la opinión, se ha complicado en las responsabilidades del fracaso, ha perdido en las últimas jornadas gran parte de la autoridad que ejercía sobre el publico... ¿A qué negarlo? Seria tanto como engañarnos a nosotros mismos. Pedían la guerra los periódicos todos los días y a todas horas, diciendo a las gentes que el Ejército americano era una turba despreciable de tocneros y mercenarios.

De Aquinaldo decíamos que era un mero

La festa del Catay

Carnaval barceloní al sigle XVII

Las mascaradas que en aquella época tenian lloch en la nostra ciutat durant la temporada de Carnestoltes, revestian un carácter pintoresch a tot serho.

Per aixó creyém que 'ls nostres llegidors nos sentirán grat de que'ls hi donguem avuy algunas notas, per las que puguin formarse una idea del quadro que presentava la nostra ciutat en aquestos dias de disbauxa.

Se donava allavors tanta importancia a las festas de Carnestoltes, que ningú reparava en gastos, a fi de que fossin lo més espléndidament organizadas. Existeix un romanó del any 1616, en lo que son autor arriba fins el punt d'afirmar que pera descuriurelas,

«tothom diu ay Jesús, tal cosa no basta prosa ni vers per dir.»

Lo que pot probar l'entusiasme... ó'l bon humor del qui escriu'l romanó.

Peró deixemnos de citas, que si be no son fora de lloch, podrian donar a 'a aquest treball un aspecte que no deu tenir.

Lo que presentava la ciutat en dias de Carnestoltes era en extrèm curiós. Per tot se veyan collas de gent disfres-

ssada, escampant arreu bullí i alegria. En les cantonades s'hi penjaven graells per la il·luminació de les danses que tenien lloc durant la nit. Des dels palaus de la gent rica en les que's donaven espléndids balls, fins als hostals hont rebullia'l baix poble, tot era animació i gatzera.

Al Born i al carrer de la Palla, la gresca i'l bullí eren extraordinaris. Lo primer de dits llocs, anomenat en aquell temps *piazza major*, era allà hont feya cap la comitiva en la celebració de la curiosa *Festa del Cytay*. Així, ademes de servir igual que'l carrer de la Palla para la venda de diferents classes de menjar, ab la particularitat de que segons los datos que tenim, aixis com en l'esmentat carrer s'hi venien mantegades, pastissos, vianda cuita, ous, formatge i altres coses per l'estil, a punt para ésser menjades, en lo Born se hi veyan, penjats en renglera i sense coure, gall d'indi, perdus, oacs y tota mena de volatils, fos viva o morta, igualment que conills, llebrats y altres besties per l'estil. No hem pogut esbrinar si en cap d'abds llocs s'hi venia alguna mena de peix. Creyem que no, puix los autors que se n'ocupan, en parlan ab gran desdeny, guardantlo para la Quaresma.

Las disfresses anavan a collas, «fent entremesos», vestits dels més vius colors y de las més variadas formas.

De tots los punts de la ciutat, lo més concorregut era'l carrer Ample, en lo que's hi veyan cadafochs, banchs, cadiras, balcones, finestras, tot atestat de gent, desitjosa de presenciar lo pas de la cavalcada. A voltas era tan numerós lo públic, que s'ha arribat a ocupar los teulats... Los que formavan la comitiva anavan fent sardanas y altres balls al so de tabals, guitarras, cornamusas y trompetas. Ademes d'així se tiravan taronjas sense cap mirament, posant en practica'l conegut adagi que diu que: «de riallas ne venen plorallas».

Obrian la marxa galans cavallers, als qui seguian molts criats, tots ab capa y espasa, confosos ab estafermas que feyan ab sas llansas complicats jochs, produint grans riotes entre'l públic quan un dels anava de tomballons.

Després venian altres disfresses, engalanadas ab vestits d'un luxu incomparable. Las donzellas y joves anavan de perolla, donantes la mà: ellas lluián ricas cadenas, *soyillats*, collars, brassaltes, flocs, arrecadas y altres joyas; ells duyan costoses bandes, barrets ab plomalls, etc., etc.

Pero la més curiosa de las festas que se celebravan, era la cerimonia de la triomfal entrada al Born de S. M. la Reyna del Catay, de la real familia del rey Mico Micó, quin recort se conserva encare en l'Alt Empordà.

La major part de la gent dels pobles veuhins, los abandonavan para venir a gossar del espectacle.

Al Born s'hi aixecavan cadafochs a prepost pel públic, que arribava a pagar trenta reis ó més per cada set; a voltas arribavan fins a construírsen a las embocaduras dels carrers, deixantne tan sols dugos pel transit.

La familia del Virrey presenciava la festa desde una balconada de fusta que se montava expressament.

Tant la familia del Virrey com tots los cavallers que la acompanyavan, anavan vestits ab sas millors robes, imitantlos a n'altre tot lo florió de las damas principals, a las que dos cavallers acompanyavan fins al lloch que devian ocupar, que era un extens empuestat. Lo mateix que al carrer Ample, també las finestras, porxos, balcones, teulats y terrats del Born s'omplian de gent. Hi havia anys en que sortien grossas dificultats a causa de la invasio de la plassa pel immens públic que hi acudia.

Ni bastoners a cavall ni homes armats de ferms garrots eren capassos de fer obrir pas. Un any calgué la intervenció dels tres esquadróns que compenian la cavalleria de la guarda de la Reyna del Catay, que eran los que annuciavan la entrada de la comitiva, fent diferents simulacres de acció de guerra y engrengant alguns trets de pistola, cosa en que eran tan prácticos que, segons un manuscrit de la época, «donava molt plaer a tothom».

Un cop espargida la plassa y materialment apilont lo públic de sota'l cadafochs, se n'entornaban los esquadróns, anant a cercar lo gruix de la comitiva, que entrava al cap de poch.

Anava tot devant la cavalleria, composta, ademes dels soldats, de tamborers, trompeters, ministrils, etc., etc que seguia un sens fi de parells de matxos, ab bast y rabosts, acompanyant cada parell d'un mossos ab sa llureya; després venian dos gentilhoms, també de llureya, que eran los criats del tragner major. Aquest anava assegut al cim de una cadira montada sobre un bast y sostinguda a cada costat per dugos forquillas aguantadas per dos mossos. Lo ventar del tragner era riquíssim: desde la daga y xurriacats guarnidas de plata y or, fins a la barretina, la falxa, los calçons y demés indumentaria, tot era de molt mérit per la qualitat dels guarnits, brodades, etc. Tot seguit entravan al Born a cavall «los reys de moltes naus», vestits tots a la usansa de son país y acompanyats dels corresponents mossos de peu; mossos cristians, blancs y negres, roigs y grochs, totas las rases y creencies més opaxadas tenian allí la seva representació, y s'barrejavan y s'confonien sense odi ni ranonias, gracies a S. M. la Reyna del Catay.

Lo quadro era animadíssim y pintoresch; llansas, espases, corassas y helms reluían al sol que las besava ab res

raigs; plomalls, cintas, flocs, banderas y estandarts volejavan al vent; trompetas, tabals, cornamusas y flautols, enjagavan sas notas, a las que s'hi ajuntava'l soroll de conversas, rialladas, erits y picaments de mans. Tot respirava bon humor y alegria.

Per fi, després de molts cavallers vestits de tota mena de robes y armats ab las más diferents armas, venian los alabarders de la Reyna ab lo capítol de la guarda. Entre aquells n'hi havia també representant diferents païssos, (tudeschs, alemanys, suïssos, francesos, russes), vestits tots segons la terra que representavan.

La Reyna del Catay, ó de la Xina, com ne diriam are, representava la Sobirana consort de S. M. en Carnestoltes. Anava en llitera oberta y tota endocada. Lo paper de sobirana estava encomanat a un minyó «molt polt y molt ricament vestit vert.» Tot al entorn de la llitera hi anavan un sens fi de criats a peu, y al darrera d'aquestos, una gran colla de cavallers, representant los oficials del Palau.

Per últim entravan, ab son mestre de camp cada una, las carrossas triomfals, plenas de cavallers, guarnidas de papers de colors y flors y ramatge y cintes de tota mena.

Tota la cavalcada donava una volta pel Born, y després, un cop arribadas las carrossas a cada cap de plassa, se aviava conills per entre un *bosch artificial* guarnit al efecte, y la cavallers comensava a cassar. També s'olian deixar anar coloms, tortolas, perdus y altres auells que eran morts a tiros. En certa ocasió s'arribá fins a engrengar en mitj de la plassa un porch senglar.

Al acabar la cassera, los cavallers se compartien en dos bandos y la celebrava un torneig. Finit aquest se tornava a posar tothom en ordre, y tot saludant al Virrey y a sa familia, eixian del Born fins que's dividia la cavalcada.

LAS COMARCAS

Costa de Ponent

VILANOVA Y GELTRÚ.—Los delxebles col·legials y recomanats del Col·legi Samà, dirigit per los RR. PP. Escolapis, repetiren lo diumenge passat lo precios drama «La aldea de San Lorenzo», quals papers foren admirablement interpretats per quantos hi prengueren part; sobresortint lo senyor Ivo Pasqual y'l senyor Rodríguez, que foren aplaudits estrepitosament.

En la pensa catalana «Cápsulas Matemáticas» se distingí lo senyor Torrents, aixis com treballaren d'una manera notable los senyors Bosch, Santacana y Lázaro.

La música esguis molt acurada y foren molt aplaudits los senyors Planas y Pare Rodamilans.

La concurrència que fou numerosa y escollida, sortí molt satisfeta de tan agradable festa.

A horas d'escriure aquestas noticias, se está realitzant lo programa de Carnestoltes que va anunciar aquest diari.

L'arribó de Carnestoltes recorrent la comitiva los principals carrers de la estació a la Plassa de la Constitució, ho sigut animat. En sent en aquest lloch, lo rey de la broma pronunciá l'acostumat discurs satírich humorístich.

Son esperadas las bandas de música de Almanes y Aragó.

La batalla de flors promet veures molt animada, lo mateix que la cavalcata, quin objecte es recullir fondos pels pobres.

Avuy diumenge a las 7 del matí, ha tingut lloch a la casa de la vila, lo sortej dels mossos concurrents al present reamplias.

Piana de Vich

MANLLEU.—S'han repartit unas circulares anunciand que s'han acabat en bona armonia unas diferencias surgidas entre los consumidores de lum eléctrica de Torrelló y d'aquesta vila.

Ho celebrém, puig no es pas tot ha para nostra població quedarse a las foscas a la nit con fines fa poch, ó tenir llum esplendent per tots los carrers.

Ha perdut per aquí tota sa importancia lo Carnestoltes; tantost si algun parlava.

Las ayguas del Ter van minuant cada dia; en cambi, los sembrats, ab la bonansa que fa, se posan hermosos.

Una mala pensada

del Ministeri d'Hisenda

A Madrid sembla que no espigau qué fer para designar als contribuyents. No's diria sino que's interessos de la Hisenda y la d'aquells fossin antagónicos, donchs tot quant se fa en aquell Centre més que a donar vida al Erari tendeix a buscar la mort dels que'l mantenen, sense pensar que l'anorrenament d'aquestos es sols lo primer pas cap a la mort de la Hisenda.

No passa una setmana sense que de las oficinas d'aquell ministeri, no surtin un grapat de disposiciones legislativas contradiet ó destruint lo preceptuat en altres disposiciones promulgadas de poch. Alló es un seguit de fer y desfer. Y en aquestas condiciones no es possible que puga tenir estabilitat cap industria, denchs los col·lectes fets al montar una explotació industrial, quedan per terra quan al Nocker que's regeix el passa pel magí lo canbiament de soca a arrel una tarifa de contribució ó una columna arancelaria. I així a España es ben fàcil de fer; no calen estudis niudra solamentaria rentística; n'hi ha trua al relacionant un polítich indigent de la Cort, ó qualsevol encich d'aquestos que han caygut com una pedregada sobre lo be de Das de nostra terra.

Difícil així a propòsit de lo que començava de Madrid fent assaber que'l senyor López Puigcerver se resolt aumentar considerablement lo dret d'arancel del oli de coco.

Si aquí's tinguessin para ros en compte los interessos dels que mantenen l'Estat satisfentli quantos impostos plau als que manan imposar, s'hauria pensat en que no sembla ocasió oportuna para recarregar

los drets d'aranzels, quan la xifra elevada que representan los cambis sobre l'extranger fa constituïr de per sí un gros recarrech.

També s'hauria pensat en que un article de primera necessitat para l'aliment d'una industria, no deu ser aixis com aixis variat de drets.

Y l'oli de coco s' troba en aquest cas, donchs aquest producte juga un paper ben important en la fabricació dels sabons. Aumentar los drets d'aquell oli en la forma en que's diu equival a enarir d'un mode notable totas las manufacturas de saboneria; y d'així en últim terme qu'ha resultat perjudicat es lo públic consumidor.

Altrement la importació del oli de coco's ja prou reduhda merçes al als dels cambis, y si s'augmenta'l dret de 6 pessetas per 100 kilos que's paga ara, pot ben assegurar-se que la frontera quedará tancada per aquell producte. La renda d'Aduanas, deixará de cobrar lo que era cobra y l'Estat, lluny de tocar cap benefici de la reforma, lo que farà ser sortine també perjudicat.

No cal parlar de quanta sorpresa produhí entre'l fabricants de sabó la disposició que té passada'l ministeri d'Hisenda. De moment corren telegramas a Madrid y per més endavant se prepara un meeting de protesta, al que hi acendrán los sabners de tot Catalunya.

Dels resultats que's poden prometre aquells industrials, s'es difícil de parlar-ne. En última extrém farán sempre a Madrid lo que vulguin; a no ser que's fabricants de sabó, com altres reclamants que tenen assumptes pendents a la Cort, podessin disposar d'un districte electoral para ofrir a qu'els hi agenciés la seva justa reclamació.

J. J.

Las Poesías d'en Matheu segons la crítica madrilenya

El *Tiempo* parla de la publicació de las poesías d'en Francesch Matheu, en un article titolat «Un libro nuevo», firmat per Enrich Corrales.

Després de dir que no tracta de ferne una crítica ni tan sols una nota bibliográfica, sino simplement de donar la noticia de la publicació del volum, emiteix respecte a la personalitat de nostre poeta, entre altres, los següents conceptes:

Lo senyor Matheu fou presentat al públic madrileny fa vint anys, per don Manuel de la Revilla, quan publicá son primer libre de poesías «Lo Reliquiari» que avuy se reproduceix per tercera volta aumentada ab dos noves colleccions «La Garba» y «Tardania». Aquell famós crítich saludava contentíssim al novell poeta y's prometia d'ell altres abundants y saborosos fruits. La prediccio's ha complert enterament...

Las poesías d'en Matheu li donan parentiu literari ab Becquer y Heine, pero essent sos versos tristos y desenganyats tonen més vigor que's de Becquer fins en los casos en que's concreta a expressar en notes de tristesa ó de afectiva sensibilitat—que may decaen en sensibleria—la passió amorosa. Para retratar a n'en Matheu, en una sola frase s'hauria de dir que es un poeta sense fel, conservant, no obstant, certs ayres de familia ab aquells poetas, cardífers que li donan propia y exclusiva personalitat literaria.

Després, lo crítich tradueix algunas poesías, y exposa l'argument d' «De la guerra», que conceptua una de las más bellas creacions de la poesia catalana y acaba dihent:

«Bellezas con las copiadas, abundan en lo libre. L'autor—a qui no coneix—fa demostració d'ideas: ampliament regionalistas que no he de jutjar. Mon desitj se concreta, com he dit, a mostrar al genial escriptor y notabilíssim poeta».

La jardineria en lo mes de febrer

En lo mes de febrer es lo mes de transplantar ó multiplicar las plantas herbóreas y herbáceas; pot seguirse també la sembra de llavors y tota mena de multiplicacions com en lo mes de janer; en los climas més freds se sembrán gladiols, dalias y canúms y en tantes ó chusiss, velluts, coronadas, perpetuas rosastinosas, clavells de moro, rosas d'agost, y llavors de tota mena de clavellinas, ja sean comunes, ja xinescas ó be flamencas, y també poden ferse esqueixos com en lo mes de janer. Es l'epoca de sembrar violers si's volen tenir flors primaveras y de més duració, com son los imperials.

Lo mes de febrer es lo mes propi para tallar los arbres y reses, que empeltats a ullat de la tardá posada, d'aquest modo l'empelt surt ab més forsa y es més robust. Es igualment lo temps a propòsit para plantar y desfoliar tota mena de violers y maderuixas y las embasses de roses de Sant Joseph, que's tornan a plantar en març y abril, obtenintse aixis rosas y flors més grossas.

Noticias de Barcelona

Las comunican que ab motiu de la restitució de las garantías constitucionales, los organizadors del primer «Congrés poètic català», han acordat donar un gran impuls als treballs de propaganda, para convocar dintre poch a totas las entitats de Catalunya y Belears. Ab tal motiu han sapigut que sortirà a viat a recorrer punts importants de la provincia de Tarragona lo senyor Bas y Socias, y la vinent setmana para Mallorca y Mahó lo senyor Althaya.

Para cubrir lo déficit de 1.914 pessetas que resultá de las festas del passat Carnaval, la comissió organitzadora de ditas festas, ha decidit rifar 300 objectes que destinava a premis y que varen adjudicarse. Per cada donatí d'una pesseta s'entregará un número.

Dissepte inaugurarà la temporada de Quaresma en lo teatro de Novetats, la compaña dramática italiana de la celebrada artista Teresina Mariani y dirigida pel primer actor Ettore Paladini.

Durant la temporada se proposan donar a coneixe las següents obras noves: «Trilogia de Dorina», «Niobe», «Principio de secolo», «Segunda moglie», «L'Ebre», «La mamma», «Cecilia», «Tristi amari», «Le Rezenzo», «Realtà», «Zúla» y «Amanti».

La «Agrupació Protectora de la ensenyansa catalana» instituïda fa poch temps a Barcelona, té molt avançats los treballs para la publicació de una «Biblioteca didáctica» formada per bens triats libres escrits en nostra llengua. De verdadera utilitat ha d'ésser aquesta empresa que respon als fins de la institució, com ho seran també los concursos pedagógichs y ls diferents actes que la agrupació se proposa dur a terme.

Tots los associats a la mateixa tindrán oporí a un exemplar especial de las obras que s'publichin, aixis com també tindrán lloch de preferència en tots los actes que se celebren.

Los senyors Clisa y Monjo, President y Secretari respectivament de l'Agrupació Catalànica de Vilassar de Mar, s'han entrevistat ab la Junta Permanent de la Unió Catalànica, al objecte de posarse d'acort per la celebració del gran apluch de propaganda que está organitzant para'l dia 26 aquella Agrupació.

La Junta Permanent, segun la costum establerta, ha ofert tot lo seu concurs als catalanistas de Vilassar.

Han sigut elegits en la «Sociedad de Velocipedistas» para formar la Junta durant l'any, los senyors següents:

President honorari, don Antoni Baixeras; president, don Joaquim Bordós; vis-president, don Mario Sol; tesorero, don Joseph Vidal y Negre; secretari, don Francisco Jordana; vis-secretari, don Joseph Maria Estrada; capítol d'escurcions, don Luis Tufi; subcapítol, don Joseph Almirall; vocals: don Joseph M. Planas y Escubós, don Angel Montreut, don Joaquim Maria Sanromá y don Modest Bodallés.

La Cambra gremial de la propietat de Barcelona s'ha dirigit al ministeri de Governació demanantli que avans de resoldre l'assumpte relatiu a la agregació y segregació dels pobles del pla, s'escolli'l paper de las entitats oficials que puga ilustrar l'assumpte.

Ha sortit cap a Alemanya ahont hi estarà alguns dies nostre amic, lo celebrat pintor en Antoni Utrillo.

La lápida que's va trobar dias enrera, en lo carrer de la Boqueria, y quals noticias varen donar oportunament, com també la traducció en catalá de l'inscripció latina que porta inscrita, ha sigut sol·licitada para l'Ajuntament per interenció de l'arquitecte municipal senyor Falgués.

Lo senyor Taborner, propietari de la lápida, ha accedit als prechs del senyor Falgués y dita lápida figurará en un de nostres Museus municipals.

Ampliand la noticia que donarem de la fundació d'un Circol gamacista en aquesta ciutat, podem afegir que la sessió la va obrir lo president del Circol senyor Oms, qui després de parlar extensament de la vida del Circol de Barcelona, proposá que segons las circunstancias aconsellavan debian entrar en la vida política, reintegrant en lo partit liberal.

Seguentment pronunciá lo discurs lo senyor Sotres, que fou bastant aplaudit.

Lo senyor Heinrich doná las gracias per son nomenament de president, trasant a grans rasgos la figura política del senyor Gamazo.

Lo senyor Malquer agrai la distinció que se li feu al nomenarlo president honorari y tractá després dels antichs y nous liberals.

Lo president de la Asociación Nacional de Foment, senyor Lopez, pronunciá un discurs adhesiu y acabá fecte, al que hi assistiren un centenar de socios.

Ab alguna major solemnitat que altres anys, se va celebrar ahir mati en la Santa Iglesia Catedral, la festa de Santa Eulalia, patrona de nostra ciutat, ab assistencia del excelentíssim e il·lustríssim senyor bisbe, que per lo delicat de salut no ha pogut celebrar, y del excelentíssim Ajuntament. Després del Evangelí ha formulat lo panegíric de la Santa baix aquest concepte: Lo sacrifici dels marts es penyora de la divinitat de la Religió Católica. Ha resultat bon sermó.

Després del Ofici s'ha antonat lo «Te Deum», organitzantse la profeció que ha recorregut lo curs de costum entre gran concurs. Las autoritats han visitat lo sepulchre de la mare barcelonina; lo mateix han fet numerosos devots durant tot lo dia.

Ahir al vespre, entre deu y onze, hi hagué alguna alarma en lo carrer de Provença, en los trossos comprés entre'l de la Universitat y d'Arriban, per haver trobat oberta la serena una botiga fa poch llogada, y de la qual los amos se trobavan ausents.

Als pites d'aquell demanatí auxili, acudí un municipal, ab lo sereno y alguns vells procedint a registrar la botiga, trovant los mobles en desordre.

La porta no estava espanyada ni's notava en cap de las oberturas del local la menor senyal de violència.

A l'Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro s'hi va reunir ans d'ahir tarde la comissió organitzadora de la festa del Arbre, figurant la següent ordre del dia:

I. Lo programa de la festa anàlech al de la Deustu.

II. La circular que dirigeix aquesta Diputació provincial recomanant la instal·lació de la festa del Arbre en tots los pobles de la provincia.

III. Discussió de las bases aprobadas per la Delegació executiva para la celebració de dita festa a Barcelona.

Va precedir a las esmentadas bases un hermos y ben escrit preámbul de don Rafael Puig y Vall, iniciador de la festa, que va mereixre grans aplaudiments de la concurrència.

Va acordarse, per últim, que una comissió visiti al alcalde y's fassi entrega de las bases acordadas para la realització de tal útil y hermosa festa, que's verificará a la vinent primavera.

Aquesta nit se posará en escena, per primera vegada al Teatro Catalá, la comedia castellana de don Pau Parrellada *El niño de Cuenca* ab motiu d'esser lo benefici del Administrador del esmentat teatro.

maestre d'esgrima, Mico, 3. principal, Barcelona de Jofre Pelat, acabant la funció ab lo quadro de costums d'an Folin y Codina (q. a. C. s.), que porta per títol Lo Mestre de Minyons.

Ahir vespre va ésser curat a la casa de socorro de las Dressanas, un nen de tres anys, que estant jugant a casa seva, va tindre la mala idea d'encendre uns papers, quina llamada va agafarli lo vestit, consumintli varias cremadas a la cara y un bras.

Lo fet ocorregut al carrer Nou, 71, primer pis.

Lo ball de disfresses efectuat en la nit del disset passat per la Asociación Artística de Joyeria y Platería, fou molt concorregut, no perdenhi may lo caràcter y serietat que la moral imposa, cosa que s'olvida moltes vegades en festas d'aquesta classe.

La nova junta directiva del Centre de mestres auxiliars de las escuelas públicas de dita capital, que ha de actuar durant l'any present, ha quedat constituïda en la forma següent:

President, don Santiago Alvarez Alonso; vis-president, donya Teresa Garriga; tesorero, don Carlos Vilella y Montosiño; secretari, don Jaime Poch y Gari y vis-secretari, donya Antonia Llop.

Varis individus que aquesta tarde anavan per la Rambla, fen la broma de mala llei que acostuman molts aquests dias, han buscat bronquia a un jove que via a Sant Martí, y luego de faltarli de paraula li han pegat un fart de llenya que ha fet precis portarlo a la Casa de la Ciutat para ésser auzillat.

Los agressors han sigut detinguts.

Ahir va ésser tancat als calabossos de l'alcaldia de Gracia, un subjecte que a l'iglesia de Santa Maria de Jesús va intentar pendre'l rollo'te a un concurrent en lo moment que agafava ayguas beneyts.

La Facultat de Filosofía y Letras de aquesta Universitat Literaria, favorent també aquest any per una persona, descomanda ab un donatí de *adecitas* pessetas para premiar la aplicació y bon comportament en cátedra y fora d'ella, dels alumnes oficials de la mateixa, que éssent fills de familiars d'escassos recursos, següentli sos estudis ab més aprofitament, obra, ab aprobació del senyor Rector, un concurs de tres premis de 200 pessetas quicúm y un accésit de 100 pessetas, entre ls alumnes de tres grups d'ensenyansa de la mateixa facultat, baix las bases que s'han fixat en la taula d'anuncios de dita Universitat.

Lo passó para presentar las instancias acabará en lo dia 6 del mes vinent, y la distribució dels premis se verificará'l 18 del referit mes, en lo saló de Degana't de aquesta Facultat.

Lo gremi de canaladers d'aquesta capital, ha presentat a la Delegació d'Hisenda una exposició dirigida al ministeri de Hisenda, demanant la variació en la forma de tributació ab que avuy venen contribuint los industrials de dita classe.

«El Diamante» es lo vi blanc més destijat dels gourmets para menjar estras.

Revista Bursátil

Lo moment d'alsa en las Rondas del Estat, lo que ja fa temps ve dirigit pels mercats estrangers, a principis de la setmana que acaba de transcorre, va sufrir un retrocés de bastanta importancia; retrocés que ja fos motivat pels efectes de la última liquidació de Rendas, va per una oscilació natural després d'una alsa tant important y progresiva, el cas es que repercutí ab bastanta forsa en los mercats interiors, especialment en el nostre que, carregat com estava per las compres que consecutivament haví anat a fent, fou el primer en sentir los efectes d'aquesta cayguda, provocant una baixa bastant rápida y donant lloch a ventos d'alguna consideració.

Així obligá a la Bolsa de Madrid, que segons lo nostre parer, com ja havem dit altres vegades, es la que de fet dirigeix aquesta jugada, se vejes obligada a sortir compradors, y tornes a adquirir en nostre mercat bona part del paper que durant l'anterior mes hi havia anat collocant.

Aquesta especulació, que forosament devia ferse para desentr la corrent de baixa y crear al mateix temps non descubert, de tots modes li ha sigut ventatós, puig' ha recomprat a tipos més baixos dels que portava venut.

Al acabar la setmana, una vegada Paris ha rescablat lo terreno perdut en los començes de la mateixa, la situació de las Bolsas torna a ser la mateixa que'l disset anterior. Paris pujant l'Extérieur; Barcelona enfiliantse altra vegada y portant un sobrecami de 10 a 15 en relació a Madrid que, altra vegada torna a quedar a rerassaga de l'alsa, y després d'haver fet una profosa doble sobre'l nostre mercat, en situació habil para l'ensarshí novament, y segurament a preus més favorables, l'Interior que avans de l'última baixa hi portava venut.

Las Cubas han seguit també lo mateix moment que'l 4 por 100, refontse ab bastanta animació una vegada aqueix ha repés l'alsa. Ultimament lo mercat de Paris s'ha mostrat un xich més ferm en aquestos valors, recomprantne alguna part, molt petita per cert, si tenim en compte les importants partides que d'uns quants mesos enssá Barcelona li ha comprat.

Las accions de Ferrocarrils, que tan bonich y animat aspecte presentavan a fi de l'anterior setmana, comensaran aquesta ab una notable baixa, indubtablement com a conseqüencia del estat general de la Bolsa, y especialment pels rumors que circularen referents a próxims atreccaments de partides carlistas.

Desvansos aquestos y més ben disposada y sobre tot, sanjuda l'atmosfera bursátil, aquestos valors no han trigat gens a reprendre son antic camí y afirmen en el mateix, quedant los Noris a 84'05 y las Fransas a 83'25 ó siga a preus superiors als que varen cloure la setmana passada.

Las altres rendas del Estat com Aduanas y Filipinas, aixis com las accions locals y las obligacions, han seguit un curs payrebe idéntich al dels valors de que's havien ocupat, sense haverhi ocorregut variacions de gran importancia, y ab las transaccions de costum.

Los cambis sobre l'extranger prosseguei-

xen bastant quiet, havent desaparegut aquelles bruscas oscilacions que durant tant temps foren lo desconcer dels nostres mercats.

Los últims cambis cotisats son: Lliuras 82'70, y franchs 23'75, abds prous de paper.

Mercats regionals

BALAGUER.—L'última fira dita de Carnestoltes, s'ha vist concorreguda com pocas vegades, degut a la bonansa del temps y bon aspecte que ofereixen los camps després de las darreres plujas.

Los preus aproximats del mercat son: Blat.—De 17'50 a 19 pessetas la quarta de 64 kilos.

Ordi.—7 pessetas quaters. Cebada.—Comarca, 6 pessetas quarta. Blat de

Nou arancel d'aduanas

PERA LA ISLA DE CUBA

establert per lo president dels Estats Units, Mr. Mao-Kinley, que ha consentat a regir desde 'l primer del corrent Janer (Traduït expressament pera LA VEU DE CATALUNYA)

Llista de productes lliures de dret

Los articles que van a continuació, poden ser importats a Cuba sens pagar los drets estipulats a las tarifas, atenintse a las condicions y formalitats que en cada cas prescriuen las lleys d'Aduanas.

Adobs, naturals

Arbres, plantas y molts frescos

Productes nacionals que vinguin d'exposicions estrangeras, presentant lo certificat de carga o lo que demostrí la seva exportació de l'Islla, y d'evidencia satisfactoria demostrant que aquestos productes han sigut presentats y embarcats al seu punt de partida.

Carruatges, animals de tiro, teatres portatils, panoramas, figures de cera y altres objectes semblants per diversions publicas, importadas temporalment.

Receptacles exportats ab fruytas, sucre, mel y ayguardent, y retornats buyts, inclús los receptacles de ferro galvanizats per la exportació d'alcohol.

Mostres y coleccions de mineralogia, botànica y zoologia, aixís com també los models per museus públics, escoles, academias y corporacions artisticas y científicas, sempre que's privi lo seu objecte.

Mobles usats de personas que vinguin a viure a l'Islla

Mostres de filtre, papers de paret y teixits, sempre que reunixin las següents condicions:

- Que no passin de 40 cm. de llarg, medietat dels 40 cm. de llarg, encare que las mostres tinguin tota l'amplada de la paret. Per lo referent als teixits, l'amplada's determinarà per la llista, y respecte al paper de paret y als teixits per la seva estreta que no ha passat per la premsa.
- Las mostres que no tingan aquestes condicions, no més s'admetran lliures de dret, quan no passin de 40 cm. en cap dimensió.
- Per evitar abusos, las mostres lliures de dret, serán talladas a cada 30 cm. d'amplada perquè no puguin servir per res més.

Mostras d'adorn de vestit, en pessas menudas, sense aplicació comercial possible

Objectes arqueològics y numismàtics destinats a Museus públics, academias y corporacions científicas y artisticas, sempre que's provi'l seu destí.

Obras de bellas arts adquiridas pel Govern, academias o altres corporacions oficials, y destinadas a museus, galerias o escoles d'art, sempre que's demostrí'l seu destí.

Or en barras, en pols o acunyat, com també los encunys nacionals de plata y bronze.

Vestits, objectes de tocador y articles per ús personal, roba de llit y de taula, llibres, synas y instruments portatils, vestits de teatre, joyas y serveys de taula, ab senyals evidents de ser usats. Importats en l'equipatge dels viatgers en quantitats proporcionadas a la seva classe, professió y posició.

Quan los viatgers no's portin l'equipatge, l'averiguació del mateix la farà'l conductor o altres personas autorizadas, sempre que provi'n a satisfacció dels aduaners que's efectes son d'ús particular.

Pedra no treballada pera empedrats

Aradas, aixadas, destrals, matxetes, ganivets per tallar canya, etc., per usos agrícols y altres instruments d'agricultura, no maquinaria.

Sulfat y bisulfat de quina y altres alcaloides de la quina.

Cànem, lli y ramí, crú, pentinat o en estopa.

Abacó, henequen, pita, yute y altres fibres vegetals, crúsas, pentinadas o en estopa.

Pita filada per la manufactura de sacs de sucre.

Llibres, mapes o instruments científics per ús de las escoles.

Carbó y cotó

Ayguas minerals de Seltz y carbonatadas, cervesa, ale y altres begudas no alcohòliques, que no tinen tarifa expressa.

Drets d'exportació

- Tabaco manufacturat.
a) Pacatillas de cigarros. el miler 0'90 0'90
b) Picadura. 100 kilos 3'75 3'75
c) Cigarros. el miler 1'35 1'35
- Tabaco en fullas.
a) Cullit a la provincia de Santiago de Cuba y quan s'exporti per las Aduanas de Santiago, Gibara y Manzanillo. 100 kilos 2'205 2'20
b) Dels demés. 20'00 8'30

La fulla per embolicar, pagarà'l dret de l'altre ab un recàrrec de 100 per 100.

Nota.—Quan en un mateix buito o fardo s'exportin plegrats capya y triya, tota la quantitat pagarà'l dret de la cosa si aquesta excedeix del 10 per 100 del pès total.

FI

INFORMACIÓ telegràfica y telefónica de La Veu de Catalunya

Telegramas de l'Extranger

A l'Estat del Congo

Paris, 12, 9 mati.

Los últims telegramas de Manyema comunican la derrota de Kabemore y l'horrible carniceria que han fet los indigenes entre 'ls blancs.

Los telegramas jutjan comprometedíssima la soberania del roy Leopold de Bèlgica en aquella regió d'Àfrica.

Buscant l'arregle

Paris, 12, 9'40 mati.

Comunican de Londres que segueixen las negociacions entre Inglaterra y França a fi de solventar las qüestions pendents entre ambós països.

Los polítics inglesos y'l representant de França manifestan grans desitjos de arribar a un acord sobre'l desllindament dels territoris fronterissos d'Egipte.

Sembla que Inglaterra està disposada a concedir a la França una sortida al Nilo y tota mena de facilitats comercials.

La premsa madrilenya

"El Imparcial,"

Madrid, 12, 1'15 tarde.

En son article de fondo recomana a l'Assemblea d'elements productors que pròximament se reunirà a Saragossa, que deu sustraure's a tota influencia política perquè en altre cas sos acorts serian estèrils.

La missió d'aquests elements es doblement sagrada y trascendental y en ella hi están cifradas totes las esperansas.

Per això deu prevenirse contra los propòsits del que intenci aprofitarse en benefici propi de as forans que's reuniran a l'Assemblea; y que per alcançarho deu considerar que tota activitat es poca.

Res de pretensions arbitràries, res de dictaduras, res que pugni treure de son centre a las cosas.

Segons El Imparcial continúan donant de baixa ls alumnes de la Escola superior de Guerra.

Las solicitudes dels estudiants se cursan pels tràmits ordinaris sens que'l ministre de la Guerra, intervingui per res.

"El Liberal,"

Torna a parlar avuy de las cohesions europees.

Respecte d'Espanya diu que per molt interès y empenyo que tinguem en mantenir la neutralitat, serán inútils tots los esforços perquè'n haurém, per necessitat, de desancarnar a una o altre de las dugus grans agrupacions que's formaran a Europa; y que si no ho fem, ó serán arrastrats per l'una o l'altre, ó atrapellats per totes dugus.

Aquell es l'únic medi de conservar y veure respectat lo poch que'ns queda. Permaixem indiferents y neutrals, es exposarnos a un major y definitiu desastre.

En las sevas notas d'informació política, refereix que un ministre ha manifestat que a primers de mars s'haurán tancat las Cortes.

Es clar que no va afegir cap judici respecte lo que succeirà després, perquè lo pervindre d'Espanya es tant fosc pel govern, com ho es pel rest dels espanyols.

De totes maneres va dir que tancadas las Cortes las primers de mars potser lo mateix dia ó l'endemà's plantejaria la qüestió de confiança a la Reyna, perquè lo govern no pot viure aixís, entre altres rahons de més pes, per la situació especial en que's troba respecte dels representants de las que avans foren colonias espanyolas.

"La Reforma,"

Atribueix al senyor Romero Robledo las següents afirmacions:

Primera.—Que no està lligat ni ab en Sagasta ni ab lo duch de Tetuán, sino que's completament independent, y aixís pensa seguir y seguirà en vista de que no hi ha en cap d'aquells partits l'home que ha de fer las reformas radicals que reclama la situació del país.

Segona.—Que està decidit a concore a las Cortes, pero no més que ab sos amichs, perquè necessita parlar clar y fort a la Cambra al efecte de que la veritat y la justicia quedin en lo lloch que los hi correspon.

Y tercera.—Que combatirà enérgicament lo programa dels senyors Silveira y Polavieja perquè'l considera en extrem perillós.

Com se veu, lo senyor Romero Robledo anirà molt batallador a las Cortes.

Conflicte tagal-yanki.—La presa é incendi de Caloccan.

—La situació crítica de Manila.

Telegramas que s'han rebut d'origen particular donan compte detalladament

de la presa é incendi de Caloccan pels nort-americans.

Diuen aquests telegramas que'ls insurgents van combatre ab molt valor disputantse'l terreny pam a pam, encare que al cap y al últim degueren regular.

Los filipins van tenir extraordinarias perdudas pel foc dels fusells de repetició y de las ametralladoras dels nort-americans, que'ls feyan caure com moscas.

Los nort-americans a mida que anavan avançant cremavan las cabanyas y casetas que trobavan, tant pera impedir que'ls tagals se refugiessin com pera desbarbassar lo terreny.

Las baixas que van tenir los nort-americans van ésser escasas.

A Manila s'han trobat soterradas algunas toneladas de proyectils espanyols que havian sigut robadas del arsenal de Cavite pels filipins.

També s'ha trobat soterrat un canó de marina de tipo modern que sens dubte'ls insurgents havian pogut treure de un dels barcos que van enfonsarse en lo combat de Cavite.

Altres telegramas rebuts de Londres donan compte de la situació de Manila, que es critica en extrem.

Patrullas de filipins rondan continuament pels carrers.

Aquets de día están deserts; las botigas tancadas, los negocis suspesos y'l terror dominant per tot arreu.

Las municions de las tropas espanyolas.—Temor dels yanquis.

Se comenta molt en lo ministeri de la Guerra'l fet de que'l general Otis no hagi entregat las municions a las tropas espanyolas.

Se diu qu'aquesta resolució tal vegada té per fonament la por dels americans de que'ls espanyols las entreguessin als tagals.

Aquestas municions, de totes maneres, no poden ser utilizadas pels yanquis, perquè aquet tenen armament diferent al nostre.

Los presoners espanyols de Filipinas

S'ha fet notar que'l telegrama que ahí's va rebre del general Rios, no diu res del resultat de las sevas gestions per conseguir la llibertat dels presoners espanyols.

Lo que no'n digni ni una paraula fa sospitar que'ls nortamericans s'haurán oposat a que no's trasmeti cap noticia respecte aquest assumpte.

L'aniversari de la República

Noticias rebudas de provincias diuen que no ha conegut cap incident ab motiu de las reunions celebradas en conmemoració del aniversari de la proclamació de la República.

Tots los discursos que s'han pronunciat en aquestas reunions, han sigut pel mateix tipus de qüestions.

Nova contribució

Sembla que será un fet l'abolició del privilegi que disfrutavan los fabricants de sucre de remolatxa, a la Península, que'ls permetia poder repartirse uns dividendos inverosímils per lo crescut.

En lo pròxim presupost los fabricants contribuirán ab 16 milions de pessetas.

Amortisació de vacants

Del día 16 al 18 d'aquest mes se publicarán los decretos amortisant las vacants que hi han a l'Estat major del exercit en las escalas de quefes y oficials.

Condempnats a mort

Per l'Audiencia de Sevilla han sigut condemnats a la última pena los reus Joan Carpiñero y Joan Hornigo, en la causa que s'ells hi ha seguit pel delict de assassinat.

Incendis.—Xoch de trens

Diuen de San Sebastián que las perdudas sofertas ab motiu del incendi que hi hagut a Oduna, son considerables, y que han ocorregut dos incendis més en altres tantes montanyas.

Segons participen de Paris, a la estació de Sant Quintí hi ha hagut un xoch de trens.

Han resultat 20 ferits, no haventhi afortunadament cap mort.

Los trens han sofert molt, quedant casi destruyts.

Desde Alcoy

Lo discurs d'en Canalejas

Alcoy 12, 9'40 mati.

Lo discurs pronunciat pel senyor Canalejas, anit, al teatre, se pot resumir del modo següent:

Va dir que Espanya està olvidada per tota a causa dels governants quins brutals errors lamenta. Sent moltíssim que's prodiguen atacs a las institucions militars, perquè l'exercit no està solament format per generals, sino que en sa majoria lo forman los soldats y'ls soldats son la nació, aixís com los generals son la política.

No ha conegut—diu—direcció militar mes funesta que la nostra, davant dels yanquis; en la campanya de Cuba tot devia haverse perdut menos l'honor, pero, si quelcom s'ha salvat, no ha sigut l'honor precisament.

Los queires de las columnas rebían ordres de no resistir a l'enemich, y la rendició de Santiago fou deguda a ordres superiors, y pera fer una pau vergonyosa volia lo govern tractar allà ab soldats espanyols.

Censura las prodigalitats en quant a recompensas y acaba'l períodi dient, que si es precis, se suprimeixi l'exercit pero que no se'l deshonri.

Lamenta que tant solzament hagin anat a Cuba los soldats faltats de recursos y que s'hagi comprat ab or lo patriotisme.

Va exaltir la memoria de Vaca de Rey, dedicantli paraules sentides.

Pera provar lo desacertat de la direcció que en aquesta campanya mostraren los governants, recorda la falta de sentit comú que demostrà la rendició de Puerto Rico, y com a dat eloqüent de aquell desgavell, fa constar, que Cuba y Filipinas costaren als yanquis 14 homes de l'armada.

«Jo—manifestà—vaig fer quant me fou possible pera evitar la guerra, pero va faltar una altra vegada que s'unís a la meua.

Los conservadors y'ls liberals han abusat de la bona fe del poble.»

Califica d'iniquitat las suspensions de garantias y encalça a la premsa, emperó atencat a alguns periodistas.

Aludint a n'en Weyler, parla dels repetits esmorzars que ha donat aquest general «sens dubte pera salvar la patria.»

Fa broma de l'unió Silveira-Polavieja, que califica d'atentat a la dignitat del país; y diu que ell seria un farsant unitat a aquest d a aquell altre personatge.

Seguint per aquest camí, la política será escombrada per l'opinió nacional. Entén que la democracia deu salvar al país, pero, sense forsals republicans y desacreditats los liberals, qualsevol estimul que pegués fort, seria una bona obra, més que los reaccionaris.

Dech confessar,—acava,—que vaig faltar al meu retorn de Cuba; tenia la obligació de parlar fort als de baix, pero'ls de dalt me feren callar, enganantme ab lo patriotisme.»

Ni directa ni indirectament ha aludit al regionalisme.—Junio.

La qüestió's posa seria

Madrid, 12, 12'10 tarde.

Telegramas de Manila diuen que'ls insurgents han destruyt algunas millas del ferrocarril de Caloccan a Malolos; y també han destruyt los dipòsits d'aygua que l'enviava Manila, situats a Santolan.

A aquesta ciutat se té de beure l'aygua del riu Passig y la de pou, abduas de dolentíssimas condicions.

Los americans se serveixen d'aygua obtinguda per destiladors.

L'incendi del mont Quirós

Madrid, 12, 1'15 tarde.

S'ha conseguit dominar completament l'incendi del mont Quirós (Asturias).

Més de 300 families queden en la miseria més espantosa, calculantse las perdudas en més d'un milió de pessetas.

Se reparteixen donatius en metllich entre los perjudicats.

A Santullano y Mieres també las perdudas han sigut enormes, havent quedat destruyts sis pobles.

S'han demanat a Madrid socorros urgents.

Lo servey obligatori

Madrid, 12, 9'40 tarde.

Lo general Correa té ja acabat lo projecte imponent lo servey obligatori, que solzament està pendent de l'aprovació de las Cortes.

Informal projecte ab unitat de procedencias y creu lo ministre de la Guerra que no se modificarà.

Calma política

Madrid, 12, 4'20 tarde.

Hi ha absoluta carencia de noticias de interès. Lo dia polítich pot dirse que está completament mort.

En cambi l' Carnaval comensa ab bastante animació, veientse la carrera prou concorreguda.

La presa de Malabón

Madrid, 12, 1'42 tarde.

Comunican de Nova York, lo haverse rebut un despach de Manila confirmant que s'hi va caure Malabón en poder dels americans.

Lo poble estava encós en flames quan hi entraren los yanquis.

Carreras velocipedistas

Las carreras de bicicletas que's van verificar ahir mati en los passages del Párech, s'han vist bastant concorregudas ab tot y haver sigut brevisim lo temps de que la comissió organissadora ha disposat pera organisar aquesta festa tan digna de elogi pels numerosos aficionats a aquesta classe d'esport.

Mitja hora avans de comensar las carreras, se veyan ja las jardins plenas de gent y un bon número de ciclistas que voltavan per los passages esperant l'hora de comensar.

Per la primera carrera, ó sia pera la de amateurs, s'han presentat los senyors Martino, de la Unió Velocipedica Espanyola; Mora, del Club Ciclista; Gironés, del Club Velocipedich; Cruzate, del mateix; Sans, del Ciclist Club; Vila, del Club Velocipedich; Pardo, del mateix; y Durán del Ciclist Club.

A las deu y vint minuts ha comensat a sortir, portant en la primera volta'l tren lo senyor Sans, en la segona'l senyor Mora, y en la tercera'l senyor Mora, Sans y Pardo, sortintne victorios lo senyor Mora; empleant en dita carrera 12'30 minuts.

A la segona, ó sia la de professionals, hi han lluytat los senyors Fabián, Manresa y Sebastián; éssent la carrera de cinch voltas, en la primera volta portayla'l tren lo senyor Sebastián, en la segona'l senyor Fabián, en la tercera'l senyor Manresa, en la quarta'l senyor Fabián, y a la quinta los senyors Sebastián y Manresa, decidintse la victoria a favor del senyor Sebastián, havent empleat en la carrera 13'57 minuts.

En una carterada de desafio que hi ha hagut entre'ls ciclistas senyors Gironés y Cruzate, en las tres voltas que s'han donat ha portat lo tren ab regular distancia del son contrari lo senyor Cruzate, que ha sigut

lo vencedor, haventli verificat ab 8'13 minuts.

Acabadas las carreras, la comissió que formava lo jurat calificador s'ha reunit en lo pati del Palau del Governador, situat al Párech, ahir hi ha acudit un gran número de biciclistas, entre ellas n'hi havian luxosament adornadas, aquestas representavan: un yacht, una mitja lluna de flor ab un clown, una ben combinada toya de flors formant l'escaut catalá, un bebé y un turc.

Lo jurat ha concedit premis a quissuna d'elles.

Acabat lo concurs, los ciclistas han desfilat pel Párech, passeig de Sant Joan, Granvia, passeig de Graze, fins al carrer de Provença.

La festa ha sigut animadíssima.

Periódichs oficials

Gaceta de Madrid del día 10 de febrer: R. D. aprobatori del concert celebrat per la Diputació de Guipúzcoa y l Director general de Contribucions indirectas para'l pago del impost transitori sobre'l consum de llum eléctrica y de gas.

—Anunci d'oposicions a las plazas vacantes de pensionats de l'Academia Espanyola de Bellas Arts a Roma.

—Anunci de las oposicions y del Tribunal correspondient, a la cátedra de Dibuix del antich y repartir vacant a la Escola especial de Pintura, Escultura y Gravat.

Boletín Oficial de la provincia de Barcelona del día 12 de febrer:

La Direcció general de Obras públicas avisa que'l día 12 de mars se farà l'adjudicació en pública subhasta de las Obras de la carretera de Collbató a la provincial d'Esparaguera a Manresa.

—Circular del governador interi als Ayuntamientos referent al Oficial que ha de presentar la talla de mossos que's farà lo primer dimonge de mars.

—Anunci de la Comissaria de Guerra de Barcelona establir un concurs de proposicions pera la adquisició de diferents utensilis.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Dilluns dia 13. Matí.—Catedral, a las 8, Comunió Reparadora.—Quaranta Horas a las 8, comensan a Santa Teresa y a las 10 a Santa Maria de Jesús y a Santa Marta.—Funcions de desagravi. A las 8 a l'Esperanza y a dos quarts de deu a las Adoratrices.—En la Concepció, a las 8 exercicis dedicats a Sant Antoni de Padua.

Dilluns, dia 13. Tardé. Funcions de desagravi: sans sermó. A las 4, en la parroquia del Orme. A un quart de set, en la dels Angeles y en la de Sant Gervasi.

Ab sermó. En la parroquia de Sant Francisco, pel P. Manuel de la Calle, dominic. En la de la Concepció, pel doctor Ramon de Garamendi; en la de Sant Jaume, pel doctor Joseph Ballesteros; a Santa Madrona, nova, per N. A Santa Marta per mossen Joseph Camprodon, y al Hospital, per mossen Joan Mament.

En la parroquia del Pi, a dos quarts de set, Octaviari al Santíssim, ab sermó pel doctor mossen Joseph Maria Torrens.

En la parroquia del Pi, a dos quarts de set, Octaviari al Santíssim, ab sermó pel doctor mossen Joseph Maria Torrens.

Darrera informació

De Valencia.—Probable vaga de forners.—Lo carnaval

Madrid, 12, 8'15 nit.

Telegrafia de Valencia que'ls oficials forners han fet a sos amos proposicions, que aqueixos no admetan.

Se creu que ab tal motiu se promourá una huelga.

Notas comerciales

Ametlla.—Mallorca s'ha sostingut de 20'75 a 21. Tarragona es de 22'50 a 23 los 41'60 kilos.

Ayguardents.—Rectificats 40 grans corrents 98 a 99 ptes., y superiors 100 a 103; destilats 85 grans de vi 85 a 86, de brisa 73 a 74 y residuos 75 y 74, tots sense cascos y per hectòlitre. Pocs entrades y existència; venda encalmada.

Arros.—Valencia bomba 53 a 64 pessetas, y Monqueli 59 a 61.

Blats.—Mareats Castella han minvat; quedan a 12'25 y 12'37 la f. Los arrosos son extraordinaris. Ademés d'un carrech Rosario, ajustat anteriorment, la fabricació ha realitzat altre de 4.000 toneladas Australia, havent arribat 1.000 toneladas Wala-wala (California) que s'ofereix a 18'50 ptes., y també hi ha ofermiments "hard spring" (Estats Units) a 18'25 y de Nicolai cap a 17 los 55 kilos.

Blats de moro.—Se cotisa: Danubi 15 a 15'35 ptes.; Patí 12'92; Plata 15'35; Estats Units 18'92; Cincuantins 16'42 a 18'92; Vinars 15 a 15'95 los 100 kilos. Abunda la extranger, ab venda poch activa; valen las classes superiors del Plata y Danubi 10'35 a 10'97 los 70 kilos.

Bacallà.—Arribat un velar ab 1.500 skippons Islandia directe a més de 110 fardos ingles y Escocia y 300 Islandia y Banco. La venda se sosté activa; existencias plenas moderades. Noruech 40 a 43 pessetas segons classe; Islandia 40 a 48; llibre 48 y petit 40; ingles 47; Escocia 52, y francés Banco y Islandia 40 a 48 per 100 kilos.

Canyela.—Ceylán superior de 81 1/2 a 82 kilo. Id. corrent de 28 a 31 el kilo segons classe.

Faltan existencias. S'esperan arribos:

Cafes.—Puerto Rico. Hisenda escullit a 92 duros quintal, id. id. sense escullir de 80 a 80 1/2 id. Id. ilustrat de 29 a 30 segons classe. Altres procedencias de 25 a 28 segons classe.

Encalmats.

Cacaos.—Caracas superior de 16 a 17 sous lliura. Id. primera 13 sous 6 diners a 15 sous lliura. Guayaquil Arriba 11 sous 10 diners a 12 sous lliura. Id. Bala 11 sous 4 diners a 11 sous 8 diners. Fernando

Poo 9 sous 6 diners a 10 sous 6 diners segons classe.

Encalmats.

Cuyros.—A pesar dels contractes anteriors que feu la curació y de lo poch que s'ha operat en lo moll, s'estiman los realitats de 9 a 10,000 bovins, corrents ja anteriors en sa majoria, entre 43 y 45 lliuras lo quintal para las classes superiors, puig mantenen los tenedors tendencia ferma, veyent las dificultats que trobaran para reposar son aprovisionament, que se apricia avuy en unas 45,000 pessetas del Plata. Aixó será inferior a las necessitats del consum si no s'efectua més endavant.

Gotons y carbons.—Vélgintse las notas diarias que publicuem.

Clavats.—Comarca 10 pessetas y Extremadura 9'82 a 10'10 hectòlitre.

Escayola.—Sevilla 24'50 a 25 pessetas. Mazagán 24'50 a 25 los 100 kilos.

Favas.—Vendas y existencias regulars. Extremadura a 16'42 pessetas; comarca a 16'42; Andalusia a 16'75; Mallorca a 21'42 los 100 kilos.

Favons.—Regulars existencias y sostingudes. Se detallan: Italia 16'60 pessetas; Andalusia 16'75; Mazagán 17 y comarca 16'75 a 17'12 hectòlitre.

Farinas.—Prens sostinguts sense fermesa, vendas pocas per 100 kilos sense consums: Cilindros Blanca extra 42'66 a 43'26; superfin prima 40'88 a 42'06 y núm. 2 37'86 a 38'46; forsa extra 42'66 a 43'87; primera superfin 41'46 a 42'06 y núm. 2 de 39'05 a 40'26.

Monjats.—Bastanta existencia, venda regular. Se detallan: Cocolauco 34 a 39 pessetas. Hamburg 37'50 a 38. Cocorosa-Odesa 35'50 a 36; Brayla 27; Moldavia 18'50 a 22; Galatz 29'50 a 30; Perlas 32'75; Valencia 39'30 los 100 kilos.

Pebre.—Singapore de 15 1/2 a 15 3/4 rals kilo; Solichery de 14 1/2 a 14 3/4 rals kilo. Encalmats.

Olis.—Vélgintse las notas diarias.

Sigróns.—Seguixen fluixos. Poca venda a la menuda: Mazagán prima 38'50 a 34 pessetas y segona 32'50 a 33; Andalusia 31 a 39 y Castella 30 a 35, los 100 kilos.

Sucres.—Refinats: Tallat superior de 58 a 58 1/2 rals arroba; piló, de 56 1/2 a 57 idem idem; tarrós y granulat, de 56 a 56 1/2 idem idem.

Tendencia alsa.

Peninsulars: Tarrós fi superior, de 52 a 52 1/2 rals arroba; tarrós granet, de 51 1/2

a 52 idem idem; blanquillas primera, de 50 1/2 a 51 idem idem; idem segona, de 49 1/2 a 50 idem idem; centrifugas primera, de 47 1/2 a 48 idem idem; idem segona, de 45 1/2 a 46 1/2 idem idem.

Tendencia alsa.

Antillas: De Puerto Rico, centrifuga, de 47 a 48 rals arroba; moscabata, sense existencias.—De Cuba: Centrifuga, de 44 a 44 1/2 rals arroba; mel, de 45 a 48 1/2 idem idem.

Vins.—Los de nostras comarcas se sostenen de 20 a 25 pessetas càrrega, de 12 a 15, y de 25 a 30 los de 15 a 17. S'ha notat moltihent en lo mercat per haver entrat en compra aquests comerciants. Pochs embarchs para América. Classes d'embarch sostingudas.

després del seu naixement conté 1.

Mina.—Es fals! Tot seguit que va neix ja s'escriu 1.

Lo Vell.—Molt be; aixis deu ésser.

Werl.—Es fals!

Lo Jove.—Compari voste tan solzament l'antiga era romana ab la nostra y trobará que l'any en que nasqué Nostre Senyor, va ésser contat com a zero.

Mina.—Si haig de caminar 100 milles, no podré dir 100 fins que hauré arribat a la última senyal.

Werl.—La xifra del any que s'anomena significa sempre lo temps ja devalat. Si jo dich i, vol dir aixó que ja ha transcorregut un any.

Lo Vell.—En aquest món totas las cosas comencan per 1; per qué, donchs, lo sigle precisament hauria de comensar ab zero?

VARIETATS

Cada cent anys la mateixa

La *Vossische Zeitung* publica un diàlech de la comedia "El sigle nou", escrit a últims del sigle passat per lo llavors renomnat escriptor alemany Kotzebue. Com que en ell s'hi toca la qüestió tant discutida també en la actualitat, respecte al veritable comensament del sigle, l'esmentat diàlech, malgrat los seus cent anys, torna a ésser d'actualitat.

L'acció passa lo dia 31 de desembre de 1799.

Un jove (al seu pare).—Segons li profetitzaren, voste s'hauria de morir l'últim dia d'aquest sigle.

Werl.—Aixó es avuy.

Lo Vell.—No, que dintre d'un any.

Mina.—No, dintre d'un any.

Lo Jove.—Avuy, senyoreta.

Lo Vell.—Lo sigle comensa ab 1.

Werl.—Quan dihem 1, l'any ja es transcorregut.

Mina.—Qui deu 100 doblers, no las ha pagat fins y tant que hagi afluixat la que fa 100.

Lo Vell.—Lo primer any de l'era cristian fón 1.

Werl.—No es pas veritat! Fou zero.

Lo Vell.—De cap manera.

Lo Jove.—Personalis'il temps; figuris una criatura acabada de neixer. Un any

FRASE FETA

La solució demà

GEROGLIFICH

DDD
AAA

UN VILASECÀ.

La solució demà

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

Atlàntich de Caspi Azof A.

X.

La solució demà

FUGA DE CONSONANTS

a.a.i. a.e.a' .i.a
y a.e.o. a.i.a.a. e.
e.u.e' a.e.o.a.i.a
a.a.a' .e.u.a. .o.i.a
e.o' a.u'i' .o.u' .a.e.

La solució demà

Solució al gerooglífich

COMEDIAS.

Al gerooglífich comprimit

LAS DEYANADERAS.

Al gerooglífich numérico

RIUDELLOTS.

Al rombo

CARTERA.

Espectacles

Teatre Català.—Roma. —Avuy dil·luns. —Benefici del Administrador R. Fraquessa. Estren en aquest teatre d'El Filósofo de Omeña. —Estren del monòcle de Jofre Pelat titulat: R. Bertrán. Mestre d'esgrima. Mico, 3. principal. Barcelona per lo senyor Gula y Lo Mestre de mayans. —Festa y hora de costum.

Tivoli.—Disaple, dia 12. Debut de la gran Opera espanyola, fundada y dirigida pel mestre don Joan Bosch. Desde lo dijous se despatxaran localitats en comptaduria. Entrada general 50 cèntims.

Eldorado.—Teatre de Catalunya. —Avuy dil·luns. —Benefici del Coronel Pape Gallardo. —El Asistente del Coronel (nova de gran exit). —La fiesta de San Antón. —Toros del Saltillo. —Festa y hora de costum.

Aquesta setmana, estren de Bettina. Se despatxa en comptaduria.

Granvia.—Avuy dil·luns: El espejo del alma. —El señor Joaquín. —Gigantes y cabezudos. —El cabre primero.

Quatre Gats.—Futbol·l·ls totos los dil·luns, dimencs y divendres nit. Dijous y dimencs tard.

Impremta "LA VEU DE CATALUNYA". Santa Mónica, 2.

Los vòmits, cor agre, cremors, inapetencia, deixadesa, saliveras, bilis, dolors de ventrell, cintura y espatlla, etcetra, desapareixen al dia següent d'usar lo

ESTOMAGO ARTIFICIAL

ó polvos del Doctor Kuntz conforme ho diuhen a milenars de personas curadas ó aliviadas a la primera presa.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÀNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlàntich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surt de Barcelona y de Cadix vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab transbord para la línia de Puerto-Rico, Cienfuegos y Yaguajay. La carga s'admet fins a dos dies a l'ant de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surt de Barcelona vapors para Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapore y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surt de Barcelona y de Cadix vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servoy de Tànger.—Lo vapor "Joaquín del Piñero" surt de Cadix los dil·luns, dimencs y divendres para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cadix los dijous, dijous y dissabtes.

Para más informes en Barcelona, Zúpolt y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

Aygu Miner-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LIORACH

20 ANYS D'EXIT UNIVERSAL

Superior a totas las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son molts de sas similars. Unica que purga immediatament las potias d'ossis y sense irritació. Combat maravellosament totas las malalties del aparat digestiu.

S'emplea particularment para corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infarts crònics del fetge y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpètiques, febre grega, escrófulas (tumors frets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portat aquest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y fabrica del DR. LLO-RACH on lo coll de las mateixas.

Se ven en totas las farmacias, dipòsits d'ayguas minerals y droguerias al engrós.

Administració y ofeinas: Coris, 383, entressol.—Barcelona.

TORRE ab gran hort, pera llogar, a Sant Andreu Palomar, R. Consolat, 15, 2.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de París, TELEDURIA completa en 3. **GUÍA PRÁCTICA**, exacta de la partida doble 6 rals. Rambla Flors, 13, segon.

S'admetran a disposa 1 ó 2 senyors, Ralós carrer de Santa Agna, número 23, forn.

PRÉSTAMOS ràpids. Compra y venda de fincas, crèdits, etc. Don, 8, quart pis, 45 a 49 de la 54.

Finsa a la costa a ven. Ralós Pasatge Madoz, número 5, primer pis, de 6 a 12.

Coscos. Se tallan, embastan y se proporcionan a 6 y 7 rals. Carrer de Parlament, 55, segon pis, segona porta.

Pla y cambra amoblada ab asistencia a casa, Vistes a la Rambla. Asalt, número 7, primer pis.

TALLER D'ENQUADERNACIONS DE TOTES CLASSES DE **RAMON FRANCH**, Carrer Reig, núm. 23. Enquadernacions solides y econòmicas. Avísant se passa a domicili.

En casa particular, admetran 1 ó 2 senyors a tota asistencia. Plasse Sta. Agna, 17, tercer pis.

S'aprovecha, 20, primer pis, primera porta. Propio del "Universitat". Admetran un senyor a preu molt módich.

VI DOSTRAS del DR. SASTRE menta la gana y es un poderós confortant para las personas debils y delicadas del ventrell. Es suau y pot pendres indistintament, en tota mena de menjars. De venda, *Hospital*, 109.

Orquesta y banda disponible para los 8 dias últimos de carnestolinas. Las contractas a don Vicens Mata. Ponent, 8, baixos.

Senyora sola desitja 1 ó 2 senyors a tot estar. Ralós: Rambla Flors, 57, segon pis.

Inglés y francés per un inglés, sense regles ni gramática. Riera Sant Joan, número 31, porteria.

Hi ha habitacions ab asistencia. Preus barats. Desitja 1 ó 2 senyors, 6 sols a menjars. Don, 11, tercer pis, segona porta.

Habitacions amobladas, vistas carrer Per. 2, quarto, ab asistencia 6 sans ella. Arolas, 5, segon pis.

Habitacions habitables se llogar a un senyor. Rambla Flors, 13, segon pis.

Ofertant pròctic para tota la Península, ab bons informes, desitja trobar bona col·locació. Escriure a L. C. Centre d'annuets, Arolas, 5.

DISPENSA 40 y 50 diners al mes, 8 pessetas semana. Carme, núm. 11, primer pis, segona porta. Vistes a la Rambla.

DINER

sens interès adelantat, se deixa sobre robes, joyas, mobles, gèneros y altres objectes. Casa autorizada pel Govern y garantida ab lo dipòsit corresponent.

Mercaders, 10, principal.—Hi ha despaig particular

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÀ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com molts de sas imitacions: es innocent. Es fàcil d'usar: se toquen dues ó tres vegades l'ull de poll o duricia ab lo pinzell encast en lo **CALLICIDA** cada volta que s'usa y al cap de 4 ó 5 dies cau l'ull de poll.

Estoix, ampolleta y pinzellat, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Amèrica. A Barcelona, a casa del autor Jaume Escrivà.

Jaume Escrivà, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d'Arolas, en front lo passatge de Madoz)

NERVIOS

Curació segura de las enfermidades

NERVIOSAS

tercerio el atordido elixir

POLIBROMURADO BERTRÁN

Producto unico en España y rectado todos los dias por los médicos más eminentes en la epilepsia (mal de San Juan), histerismo, baile de San Vito, neuralgias rebeldes, migrañas, palpitations de corazón, vértigos, temblores, agitaciones nocturnas, desvanecimientos, convulsiones, insomnios, pérdida de memoria, coma y demás afecciones nerviosas.

No desconfíe de su curación por antiguo que sea su mal.

Vente FARMACIA BERTRÁN, Plaza Junquera, 2-BARCELONA

Taller de Joyería

DE R. CALLIS

Portaferriassa, número 25. — Plasse Cucurulla

Compra d'or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de papeletas d'empeny dels Montes y Sucursals.

CLINICA-MANAUT

DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y demés entranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embre, del part y del sobrepart.

Tumors, Ulgas, fistulas, erupcions, catarros, hemorragias, alteracions mentals, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PÚBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para tota classe de malalties d'homes y nens, de 8 a 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servoy permanent.—Asepsia, comoditat, llum elèctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

¿Voleu possehir l' Art de Tallar?

Visiteu l' ACADEMIA UNIVERSAL DE TALLAR Y CONFECCIONAR del antic y acreditat

Sistema CUXART

autorizada per lo Govern de S. M.

Tall Parísien, Inglés y l'anomenat de Sastre

18 anys de existencia y de resultats positius

CORTS, 217, 2.º, 1.º

TOS, ENFERMEDADES DEL PECHO, RESERIAS, DOS, y CATARRROS BRONQUIALES.

Se curan radicalmente por medio del renombrado JARABE ALMERA CREOSATADO.

Probado y os convenceréis.

Se vende en el despacho central, Xucla, 21, Barcelona. Farmacia ALMERA; Laboratorio-Fábrica, San Juan de Vilasar y principales farmacias.

L'ARXIU

Llibreria de Joan Batista Batlle

Carrer de la Tapineria, número 48

Compra y venda de llibres antics. Aquesta llibreria s'encarrega també de proporcionar a sos clients totos los obres, tant antigues com modernes, referents a Catalunya.

Publica periódicamente catàlegs, que envia de franch a sos clients.

¡FORA PEL MOIXI!

Los **POLVOS COSMETICOS DE FRANCH** treuen en poch minut lo pel de qualsevol part del cos, mata sos arrals y no torna a eixir. No irrita l'cutis. Aquest destil·lat es utilitzam a las senyores que tingan pel moixi (velló) a la cara y braços, perquè ab ell poden destruir.

Un pot, 2'50 pessetas. S'envia certifficat per correu, si per endavant se rebon 2,50 pessetas en l'adreça de Giro mútuo 6 en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

CURA LO VENTRELL

La perla antigastrálgica del Dr. Delgado

Remey radical contra las malalties del ventrell; ja sia dolor, coragre, vòmits després de menjar, desana, debilitat del ventrell, mal gust de boca, disenteria, y en general totas afeccions molestas que's indiquen malas digestions, sia de no dolorosa. "Elipòsit Central" a Sevilla, Farmacia "El Globo", Tercán 20.—A BARCELONA: Farmacias de "La Estrella", Fernando VII, 7; de "El Globo", Plasse Real; de Berrell germans; Doctor Andreu, y J. Urriach y C.

VÍ AMARGÓS

Tónich nutritiu de Peptona, Quina Gris, Coca del Perú y Ví de Málaga

Es lo millor dels tónichs y l'únic reconeixent natural y complet. De gust suau y tolerat per los ventrells més sensibles, proporciona a tota suya gastróica los materials necessaris para fer una bona digestió. Excita la gana, activa la nutritió y fa recobrar las forces.

Lo **VÍ AMARGÓS** es lo ví dels convalescents, de las personas debilitadas, dels anémichs, y en general de tota aquells individus que, agotadas las forces digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un plan aliment nutritiu y restaurador.

NERVIS

Para curar lo Epilepsia (mal de San Juan), Corea (ball de Sant Vito), Histeria, Insomni, Migrañas, Palpitacions del cor, Perdida de la memoria, Vértigos, Delirio, Convulsiones y demés malalties nerviosas, té fama universal lo

ELIXIR

POLIBROMURAT AMARGÓS

No atesguen los brillants dictameos ab que nos han honrat los más ilustres metjes d'Espanya y América. Demandant prospectes.

GRAN FARMACIA AMARGÓS

Plasse de Santa Agna, número 9.—Barcelona

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en totas las llibrerias y en la Administració d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORS, NUMERO 25, BARCELONA